

[Egon Jensen.]

kert også haft lyst til at røre ved en række andre punktafgifter, men har endnu ikke haft held til at få tilslutning. Det varer nok ikke længe, inden finansministeren kommer med nye forslag, med en ny buket, både med torne og med noget der er værre i. Nu forstår vi bedre, hvorfor finansministeren ikke ønskede at medvirke til en kulegravning af hele punktskatteområdet, som vi gang på gang har ønsket. Man må heretter gå ud fra, at statsministeren har givet besked om, at dette område skulle stå frit til afbenyttelse, eftersom statsministeren har slået syv kors for sig, når det drejede sig om momsen. Brændt barn skyr ilden, kunne man passende tilføje i den forbindelse.

Nu kommer finansministeren med forslag om afgiftsændringer for tredje gang i år. De to første gik ud på, at de billige varer skulle gøres dyrere, og at de dyre varer skulle gøres billigere ud fra den betragtning, at ingenting skulle være billigt. Den eneste grund til, at der ikke på folketingets bord ligger forslag om forhøjelse af spiritus er vel nok den, at vi fra 1. maj i år kom ind i de såkaldte billigere snapses tidsalder, og der skal uendelig meget til at bide hovedet af al skam og foreslå forhøjelse igen den 14. maj. Men lysten har sikkert været der.

Det ville være for ondt ved denne lejlighed at minde finansministeren og regeringspartierne i det hele taget om, hvad de sagde kort før valget i de glade oppositionsdage. Regeringens handlinger giver selv svaret til befolkningen. Vi står ikke i overophedningens tegn, når det gælder beskæftigelsen. Spørg folk fra Maribo amt, spørg dem fra Bornholm, spørg dem fra Nordjylland, spørg dem fra mange områder af landet, dér har man ikke mærket overophedningen. Jeg er enig med hr. Jens Peter Jensen (Sorø amt) og øvrige borgerlige avisskribenter, men det hjælper så lidt, hvad de skriver, og papiret er som bekendt tålmodigt.

Når man erindrer sig regeringens mål, som bl. a. gik ud på at dæmpe omkostningsstigningerne, må man undre sig over, at den nu foreslår afgifter, som i høj grad vil være omkostningsfordyrende, ikke bare for erhvervslivet, men også for de mange, for hvem det er en livsnødvendighed at kunne blive transporteret. Der er i titusindvis af lønmodtagere, der rammes af disse love,

de mange, som hver dag må køre i bil for at komme til og fra arbejde, og mange har ikke mulighed for at bruge offentlige transportmidler, som også vil få et kraftigt smæk opad. Der bliver tale om en omkostningsbølge, som giver dønninger langt uden for transportområdet.

Man vil måske sige, at det er noget, oppositionen siger. Jeg vil anbefale regeringens medlemmer og finansministeren at se de protester, der er kommet fra erhvervene i forbindelse med lovforslagenes fremsættelse. En bil er ikke mere en luksusartikel, og slet ikke for dem, der må bruge den som et arbejdsredskab. For nylig tiltrådte regeringspartierne et forslag fra socialdemokratiet om, at fradrag for befordring til og fra arbejde blev forhøjet fra maksimalt 2.000 kr. til maksimalt 3.000 kr. Nu tager man med den ene hånd, hvad man dengang gav med den anden hånd. Det er ikke mindst lønmodtagerne, det kommer til at gå ud over. Selvstændige erhvervsdrivende har mulighed for at dække denne større udgift.

I den forbindelse var det yderst interessant at se et fotografi i dagbladet B. T. for i går med teksten: „De viser vej til besparelse“ — eller noget i den retning. Det forestillede statsministeren og finansministeren, der kørte i samme bil fra afgiftsforhandlingerne. Hvor er det rørende, at landets ministre på denne måde foregår befolkningen med et godt eksempel. Hvad mon det næste bliver? Bliver det, at man kommer her til folketinget i rutebil, så man virkelig viser eksemplet?

Man har fra regeringens side talt meget om bevægelighed på arbejdsmarkedet. Netop dette, at man kan køre i bil til sin arbejdsplads, har skabt en bevægelighed på arbejdsmarkedet som aldrig før, og det straffer man altså nu.

Finansministerens forslag går jo ud på at forhøje benzinafgiften med 6 øre pr. liter. Der er i øjeblikket en priskrig inden for benzinområdet, som har betydet, at prisen på benzin er faldet indtil 5 øre pr. liter. Det er klart, at noget sådant kan man ikke tillade, og så må afgiften sættes op med et beløb, der er endnu større. Den forhøjede afgift vil på årsbasis give 120 mill. kr., siger finansministeren. At forhøjelsen så rammer erhvervslivet i flæng og lønmod-